

Grey Scale #13

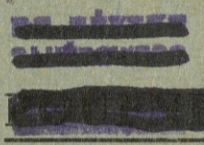

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

KATEDRA ROZPOZNANIA WOJSKOWEGO
I ARMII OBCYCH

JAWNE

Egz. Nr 2

Ppłk dypl. Stanisław TORBA

SKŁAD I PRZEZNACZENIE SIŁ OBRONY TERYTORIALNEJ
PAŃSTW NATO NA ŚE i CZĘŚCI PłnE TDW

Wykład

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP

Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych

Nr ewid. _____

44912

WARSZAWA

WRZESIEŃ

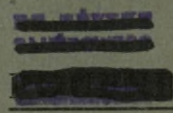
1983

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

KATEDRA ROZPOZNANIA WOJSKOWEGO
I ARMII OBCYCH

JAWNE

Egz. Nr 2

Ppłk dypl. Stanisław TORBA

SKŁAD I PRZEZNACZENIE SIŁ OBRONY TERYTORIALNEJ PAŃSTW NATO NA ŚE i CZĘŚCI PłNE TDW

Wykład

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Usłalu Zbiorów Specjalnych

Nr ewid. _____

 44912

WARSZAWA

WRZESIEŃ

1983

KATEDRA ROZPOZNANIA WOJSKOWEGO I ARMII OBCYCH

JAWNE

"ZATWIERDZAM"
SZEŃ KATEDRY RWIAO

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

Egz.nr. 2.....

[Signature]
płk dypl. Bolesław SZCZEPANIAK

ppłk dypl. Stanisław TORBA

SKŁAD I PRZEZNACZENIE SIŁ OBRONY TERYTORIALNEJ PAŃSTW NATO
NA ŚE I CZĘŚCI Płn E TDW

/Wykład/

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych

Nr ewid.

44812

SPRAWDZIŁ
KIEROWNIK ZAKŁADU

[Signature]
ppłk dypl. mgr Marian GÓRECKI

TREŚĆ

1. Republika Federalna Niemiec.

1.1. Zadania obrony terytorialnej.

1.2. Struktura organizacyjna obrony terytorialnej.

1.3. Przeznaczenie, skład i zasady użycia policji granicznej RFN.

2. Dania.

2.1. Zadania obrony terytorialnej.

2.2. Struktura organizacyjna, stany liczebne i zasadnicze wyposażenie obrony terytorialnej.

3. Holandia.

3.1. Zadania obrony terytorialnej.

3.2. Struktura organizacyjna OT.

4. Belgia.

4.1. Zakres i zadania obrony terytorialnej /wojsk wewnętrznych/.

4.2. Skład bojowy i struktura organizacyjna.

LITERATURA.

W S T Ę P

Przeobrażenia w środkach i sposobach prowadzenia wojny zmieniły dotychczasowe poglądy i ustalenia w dziedzinie obronności i przygotowaniu sił zbrojnych.

Na Zachodzie powszechnie uznano, że obecnie nie wystarcza posiadanie sił zbrojnych przygotowanych do działań na froncie zewnętrznym oraz odpowiednie przestawienie ekonomiki państwa na potrzeby okresu wojennego. Nieodzowne stało się zorganizowanie szeroko rozwiniętego systemu obrony terytorium kraju. Stąd też po II wojnie światowej obserwuje się wzmożone wysiłki zachodnich państw europejskich, zmierzające do rozwiązania tego problemu.

Pierwszym krokiem w tym kierunku był odpowiedni podział sił zbrojnych na wojska operacyjne i obrony terytorialnej /OT/. Wojska OT wydzielone zostały z sił lądowych, powietrznych i morskich, tworząc obronę terytorialną /sił lądowych, powietrznych i morskich/.. Siły te w poszczególnych państwach noszą różne nazwy, jak np. obrona terytorialna, obrona wewnętrzna, przy czym w każdym przypadku podlegają dowództwu narodowemu.

Zgodnie z przyjętą w NATO doktryną wojenną głównym obszarem bezpośredniej walki zbrojnej będą terytoria RFN, Danii, Holandii i Belgii, a więc państw dysponujących znacznym potencjałem ludzkim, gospodarczym i dobrze rozwiniętą infrastrukturą. Na terytoriach tych państw będą ześrodkowane główne siły lądowe i powietrzne, bezpośrednio podporządkowane dowództwu NATO. Z faktów tych wynika, zdaniem zachodnich specjalistów wojskowych, konieczność realizacji przez wojska OT zadań bardzo złożonych, tak pod względem specyfiki, jak i różnorodności.

Do głównych zadań tych wojsk należą:

- zabezpieczenie mobilizacji wojsk operacyjnych i OT;
- zabezpieczenie swobody operacyjnej wojskom przez przygotowanie dowództw, zaopatrywania i ewakuacji na własnym terytorium;
- zabezpieczenie logistyczne wojsk operacyjnych;
- wykonywanie zadań taktycznych na korzyść wojsk operacyjnych /głównie w obronie/;
- utrzymanie porządku wewnętrznego przez zwalczanie grup dywersyjnych i desantowych oraz sił opozycyjnych wewnątrz kraju;
- wspieranie przedsięwzięć obrony cywilnej /OC/.

Powyższe zadania można podzielić na zadania taktyczne związane z działaniami typowo wojskowymi, wykonywanymi w celu odciążenia wojsk operacyjnych oraz na zadania ochrony - polegające na zabezpieczeniu infrastruktury kraju oraz funkcjonowania władz administracyjnych i gospodarki.

Istotnym elementem struktury organizacyjnej OT jest daleko posunięta decentralizacja, mająca umożliwić samodzielne funkcjonowanie średnich i niższych szczebli dowodzenia na wypadek kiedy wyższe dowództwa nie będą w stanie pełnić swoich obowiązków lub będą miały bardzo ograniczone możliwości ich realizacji. Uważa się, że w warunkach współczesnej wojny jest to ważny czynnik skutecznego prowadzenia działań.

Poszczególne państwa Europy Zachodniej tworzą zintegrowany system OT. Ćwiczenia wojsk NATO potwierdzają wspólne wykorzystanie wojsk OT, a zwłaszcza tej ich części, która realizuje zadania na korzyść wojsk operacyjnych.

Organizacja systemu OT każdego kraju NATO uwzględnia szereg obiektywnych warunków, jak wielkość terytorium, położenie geograficzne, potencjał ludnościowy i ekonomiczny, system zarządzania państwem, tradycje itp.

1. REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC

Obszar RFN wraz z jej potencjałem ludzkim, ekonomicznym i wojskowym oraz operacyjnym przygotowaniem terenu, odgrywa w planach wojennych NATO na ŚE TDW szczególnie istotną rolę. RFN leży na granicy dwóch przeciwstawnych sobie obozów. Na stosunkowo małym obszarze RFN znajduje się największe zgrupowanie sił zbrojnych NATO wraz ze składami materiałów wojennych oraz licznymi bazami i urządzeniami wojskowymi. Stwarza to możliwości szybkiego operacyjnego rozwinięcia sił zbrojnych NATO do działań wojennych i zabezpieczenia materiałowo-technicznego tych działań, jednocześnie jednak, zwiększa wrażliwość tych obiektów na uderzenia przeciwnika.

W celu zapewnienia swobody ruchu i manewru wojskom NATO na terytorium RFN oraz zabezpieczenia infrastruktury wojskowej i cywilnej, przygotowuje się w RFN odpowiednie przedsięwzięcia już w czasie pokoju.

1.1. Zadania obrony terytorialnej

Obrona terytorialna RFN ma do spełnienia rozległe i wielostronne zadania, które można podzielić na:

- zadania realizowane w czasie pokoju;
- zadania realizowane w czasie wojny.

Zadania wojsk OT w okresie pokoju są realizowane głównie w interesie RFN i obejmują:

- szkolenie poborowych i przeszkalanie rezerwistów dla potrzeb własnych i wojsk operacyjnych;
- pełnienie służb garnizonowych i utrzymywanie porządku wojskowego;
- zabezpieczenie łączności i komunikacji siłom zbrojnym Bundeswehry i sił NATO;
- usuwanie szkód po ćwiczeniach i obsługa poligonów;
- udział w likwidacji klęsk żywiołowych.

Zadania wojsk OT w czasie wojny obejmują głównie strefę tyłową i do najważniejszych można zaliczyć:

- zapewnienie swobody operacyjnej siłom zbrojnym NATO na terytorium RFN;
- powoływanie rezerw, zaopatrywanie materiałowo-techniczne i medyczne sił zbrojnych RFN;
- przedsięwzięcia obrony cywilnej;
- koordynację współpracy wojskowo-cywilnej między wojskami NATO a władzami administracyjnymi i obroną cywilną RFN.

1.2. Struktura organizacyjna OT

Strukturą organizacyjną OT RFN odpowiada podziałowi wojskowo-administracyjnemu tego państwa. Poszczególne dowództwa OT obszarem pokrywają się z podziałem administracyjnym kraju /dowództwo okręgu wojskowego, obwodowe dowództwo obrony i powiatowe dowództwo obrony/. Zał. nr 1/.

W skład sił OT wchodzi:

- organa dowodzenia i kierowania;
- wojska OT.

Naczelnym organem dowodzenia OT jest Urząd Sił Lądowych, podlega on Sztabowi Sił Lądowych i kieruje działalnością dowództw terytorialnych: "Północ", "Południe" i "Szlezwik - Holsztyn". Dowództwa terytorialne OT obejmują obszar pokrywający się z rejonem działania PGA, CGA i PSZCB i BZ.

Dowództwom terytorialnym podlegają okręgi wojskowe, i tak:

- dowództwo "Szlezwik - Holsztyn" jest zarazem dowództwem I OW;

- dowództwu "PÓLNOĆ" podlega II i III OW;

- dowództwu "POŁUDNIE" IV, V i VI OW.

Granice OW podkrywają się z granicami jednego lub kilku krajów federalnych.

Każdy OW dysponuje dowództwem ochrony /skadrowany związek taktyczny/ i znajdującymi się na jego obszarze jednostkami rodzajów wojsk, poligonami i innymi urządzeniami wojskowymi oraz obwodowymi dowództwami obrony /ODO/. Dowództwa te współpracują ściśle z dywizjami wojsk operacyjnych, władzami administracyjnymi i instytucjami obrony cywilnej /OC/. ODO podlegają 1-2 bpszmot, jednostki rodzajów wojsk i powiatowe dowództwa obrony /PDO/.

Głównym zadaniem PDO jest ochrona ważnych obiektów wojskowych i cywilnych. W okresie wojny PDO mobilizują 1-10 kompanii ochrony.

W skład wojsk OT wchodzi: jednostki bojowe, jednostki rodzajów wojsk i służb, jednostki baz materiałowych i zabezpieczenia logistycznego.

Jednostki bojowe mogą stanowić drugi rzut wojsk operacyjnych sił lądowych RFN. Są to jednostki skadrowane, do pełnych stanów etatowych rozwijane systemem mobilizacyjnym. Stan liczebny i zasadnicze uzbrojenie tych jednostek w czasie wojny przedstawia załącznik nr 2. W skład jednostek rodzajów wojsk i służb wchodzi:

Dla zachowania ciągłości szkolenia Finley
zakładającej w zakresie szkolenia podstawowego
w wojoskach o: Brumolewskiej, wyeliminowano
polowe punkty szkolenia. Licznie formowano
11 tablic punktów / 1 - Szl-1701st, 5 "Północ" i
5 "Północnie". Są to punkty mobilizowane
do MTS.

Detale. rozliczenie polpoch jest przechowaniem
istotnym u zakresie szkolenia podstawowego
dla potrzeb b. rozpas, przeznaczony do
urządzenia strat, wojoskach.

W cyklu miesięcznego cyklu szkolenia
moim przechowie 28000 istotnym / me
polwylic strat 1-2 dni waltu/.

Obecnie rozliczenie szkoleniowych przewiduje
ty mobilizacji wykonywania punktów
do realizacji rozliczenia obrotowych i obrotowych
u rejonach dystryktu.
Struktury organizacyjnej pol. punktów szkoleniowych
prezentacja rat 2 et.

jednostki dowodzenia, inżynieryjno-saperskie, obrony ABC i tyłowe.

1.3. Przeznaczenie, skład i zasady użycia policji granicznej RFN

Rolę wojsk OT spełnia w RFN również policja graniczna /PG/. Głównym jej zadaniem jest osłona wschodniej lądowej i morskiej granicy państwowej oraz zapewnienie bezpieczeństwa wewnątrz kraju.

W okresie wojny, w pierwszej fazie działań, PG ma ochraniać granicę podczas rozwijania wojsk operacyjnych NATO, a po ich rozwinięciu ma być wycofana do tyłowej strefy działań, w której współdziałające z wojskami OT oraz siłami OC realizować zadania wojsk OT. Przewiduje się również użycie PG do prowadzenia działań osłonowych i opóźniających wspólnie z wojskami operacyjnymi NATO.

PG podlega ministerstwu spraw wewnętrznych. Naczelnym organem dowodzenia jest Oddział PG tego ministerstwa i podlegają mu dowództwa okręgów PG /DOPG/.

Rejony działania i odpowiedzialności OPG przedstawia załącznik nr 1. Charakterystycznym jest fakt, że rejony te ściśle pokrywają się ze strefami odpowiedzialności wojsk operacyjnych NATO i OT RFN.

Poszczególnym DOPG podlegają grupy PG /GPG/ /Załącznik nr 3a,b,c/. Z wyjątkiem 9 specjalnej GPG i GPG "Morze", pozostałe grupy posiadają podobną strukturę organizacyjną.

Każda GPG dysponuje siłą w przybliżeniu równą brygadzie wojsk OT i może wykonywać podobne zadania taktyczne.

9 specjalna GPG przeznaczona jest do wykonywania zadań specjalnych na terytorium całej RFN, zaś GPG "Morze" spełnia specyficzne zadania ochrony granicy morskiej.

Na podstawie ćwiczeń wojsk NATO przeprowadzonych dotychczas na terytorium RFN można wnioskować, że jednostki PG mogą być podporządkowane dowództwom wojsk osłonowych NATO i walczyć wspólnie z wojskami osłonowymi. Ze względu na uzbrojenie typu lekkiego są one w stanie prowadzić działania opóźniające w oparciu o przygotowane wcześniej odcinki terenowe i systemy zapór.

Bataliony PG przygotowywane są do współdziałania z jednostkami rozpoznawczymi uczestniczącymi w działaniach osłonowych.

W tyłowej strefie działań bojowych, przede wszystkim we wschodniej części tzw. "strefy Renu", siły PG są przewidziane do ochrony obiektów i rejonów zagrożonych działaniami desantów, grup dywersyjnych, oddziałów partyzanckich itp.

Bataliony PG szkoli się również do walki na tyłach nacierającego przeciwnika w celu dezorganizacji jego systemu dowodzenia, ruchu wojsk i niszczenia słabo ochraniających elementów ugrupowania bojowego.

2. DANIA

Terytorium Danii - Półwysep Jutlandzki i wyspy duńskie leżące na styku północno i środkowoeuropejskiego TDW, zamykając przejścia między morzami Bałtyckim i Północnym - odgrywa kluczową rolę w tym rejonie Europy. Utrzymanie Półwyspu Jutlandzkiego i wysp duńskich zapewnia panowanie i kontrolę nad cieśninami duńskimi oraz stwarza możliwość wykorzystania tego obszaru przez siły zbrojne NATO jako rejonu wyjściowego do wykonania uderzenia na skrzydło wojsk Układu Warszawskiego.

Znaczenie tego strategicznego rejonu znalazło wyraz w utworzeniu dowództwa połączonych sił zbrojnych Cieśnin bałtyckich

i Bałtyku zachodniego /CB i BZ/. W okresie pokoju na terytorium Danii jest brak większych zgrupowań wojsk. Mają one być rozwinięte w oparciu o istniejące jednostki mobilizacyjne i przerzucone z innych obszarów w okresie zagrożenia lub konfliktu zbrojnego.

Zgodnie z przewidywaniami dowództwa NATO, duńskie siły zbrojne, wspólnie z częścią sił RFN mają przede wszystkim osłaniać i utrzymywać Półwysep Jutlandzki oraz wyspy duńskie do czasu przerzucenia oddziałów z innych państw NATO, a następnie wspólnie z tymi siłami prowadzić działania obronne lub zaczepne.

2.1. Zadania OT DANII

OT DANII odgrywa ważną rolę w całokształcie przedsięwzięć militarnych kraju. Opiera się ona na sprawnym systemie mobilizacyjnym. W okresie pokoju zadania OT polegają na planowaniu i wykonywaniu przedsięwzięć organizacyjnych, związanych z mobilizacją, szkoleniem i ćwiczeniem ochotników przyjmowanych do służby na zasadzie kontraktów. Zadania OT w czasie wojny obejmują przedsięwzięcia realizowane na rzecz kraju jak i NATO. Do głównych należą:

- zabezpieczenie mobilizacji i rozwinięcie wojsk operacyjnych i wojsk OT Danii;
- wspieranie wojsk operacyjnych w obronie przeciwdesantowej;
- ochrona miejscowości i ważnych obiektów militarnych i cywilnych;
- zwalczanie lub udział w zwalczaniu desantów powietrznych, grup dywersyjnych i sabotażowych.

OT DANII dzieli się na obronę lokalną /OL/ i obronę regionalną /OR/. OL przewidywana jest głównie do wykonywania zadań na korzyść wojsk operacyjnych, OR natomiast ma wykonywać zadania związane z obroną i ochroną terytorium kraju. W tym względzie, współdziała ona ściśle z wojskami operacyjnymi, oraz jednostkami obrony cywilnej.

2.2. Struktura organizacyjna, stany liczebne i zasadnicze wyposażenie OT

Siły OT DANII podlegają ministrowi obrony poprzez dowódcę sił zbrojnych i dowódcę obrony regionalnej. Za szkolenie i gotowość bojową wojsk OT odpowiedzialne są dowództwa OW. W wypadku wojny, dowódca sił zbrojnych przekazuje wojska operacyjne dowództwu PSZ CB i BZ, zachowując dowództwo nad wojskami OT kraju.

Terytorium Danii pod względem wojskowo-administracyjnym zostało podzielone na dwa OW /Zachodni i Wschodni OW/. Te z kolei na okręgi obrony terytorialnej /OOT/. Granice podziału i numery okręgów przedstawia załącznik nr 4.

Wojska OL składają się z pięciu punktowych grupowań taktycznych, jedenastu batalionów piechoty, trzech oddziałów artylerii karabinów, dwunastu kompanii przeciwpancernych oraz dwóch kompanii saperów i ich stan liczebny wynosi 14.000 żołnierzy powołanych z rezerwy w przypadku ogłoszenia mobilizacji.

Wojska OR Danii dzielą się na siły lądowe, powietrzne i morskie.

Siły lądowe OR liczą ok. 60 000 ludzi zorganizowanych w 540 kompaniach, 2 /3 sił to kompanie piechoty, 1/3 - kompanie zabezpieczenia działań/.

OR sił powietrznych obejmuje eskadry obrony naziemnej i korpusu obserwacyjno-meldunkowego. Ich stan liczebny wynosi około 12 800 ludzi.

OR sił morskich liczy 5 600 ludzi i jest zorganizowana w 35 flotyllach. Zadaniem tych sił jest dezorganizowanie dróg wodnych, kontrola żeglugi, minowanie zatok i portów oraz ochrona obiektów morskich.

*Struktura organizacyjną i zasadnicze wyposażenie
wojsk OR i OR Danii przedstawia zał nr 5a*

3. HOLANDIA

Holandia, ze względu na położenie geograficzne stanowi ważny obszar strategiczny we wspólnocie militarnej NATO. Porty handlowe, posiadające dogodne połączenie komunikacyjne z zapleczem, dysponują olbrzymimi zdolnościami przeładunkowymi, co w sposób istotny podnosi możliwości wykorzystania ich do militarnych celów strategiczno-operacyjnych. Z wojskowego punktu widzenia, Holandia tworzy silny rejon blokujący wyjście na południowo-zachodnie wybrzeże Morza Północnego i osłania podejście od morza do wybrzeży Wielkiej Brytanii. Wielkie rzeki /REN, MOZA/ i ich dopływy oraz liczne kanały tworzą poważne przeszkody wodne.

3.1. Zadania OT Holandii

Do zasadniczych zadań OT Holandii zalicza się:

- zabezpieczenie rozwinięcia wojsk operacyjnych, komunikacji lądowej i przybrzeżnej;
- ochronę kluczowych obiektów państwowych i przemysłowych;
- likwidację ewentualnych desantów i grup dywersyjnych oraz zapewnienie porządku wewnętrznego w kraju;

- pomoż kwaterunkowo-logistyczna jednostkom NATO przebywającym czasowo na obszarze Holandii.

3.2. Struktura organizacyjna OT Holandii

OT Holandii obejmuje:

- wojskową obronę naziemną;
- wojskową obronę powietrzną;
- obronę wód terytorialnych;
- obronę cywilną.

W strukturze dowodzenia siłami OT występują dowództwa:

- narodowe dowództwo terytorialne;
- narodowe dowództwo logistyki;
- ~~- narodowe dowództwo wsparcia i zabezpieczenia logistycznego;~~
- dowództwo łączności sił lądowych;
- dowództwo służby medycznej sił lądowych.

Obszar Holandii pod względem OT został podzielony na **MM** dowództw wojskowych OT prowincji oraz dowództwo wojskowe OT rejonu "Północ". Podległość jednostek OT i ich ilości przedstawia załącznik nr 6.

Skład sił OT prowincji i ich zasadnicze wyposażenie przedstawiono na załączniku nr 7b.

Plutony "NATRES" to pododdziały paramilitarne o ochotniczym zaciągu. Ich ilości i wyposażenie bojowe przedstawia załącznik nr 7 a.

Obok jednostek OT, podległych Narodowemu Dowództwu Terytorialnemu Holandii posiada jednostki rodzajów wojsk i służb OT podporządkowane Narodowemu Dowództwu Logistyki /składy i magazyny/.

Narodowemu Dowództwu wsparcia i Zabezpieczenia Wojsk /służby techniczne, obsługi rurociągów paliwowych, aplot itp./, Dowództwu Łączności/ bataliony łączności i warsztaty naprawcze/ i Dowództwu Służby Medycznej /kompanie i bataliony medyczne/.

Obecnie trwa modernizacja wojsk OT Holandii, w związku z czym należy się liczyć z możliwością pewnych zmian strukturalnych i ilościowych.

Holenderskie siły obrony powietrznej wchodzą w skład zintegrowanego systemu OP NATO i są podporządkowane dowództwu 2 PTSP.

Jednostki obrony wód terytorialnych przeznaczone są głównie do obrony wybrzeża i portów morskich.

Obrona cywilna ma na celu zmniejszenie liczby ofiar i rozmiarów szkód, jakie mogą powstać w czasie wojny lub w wyniku klęsk żywiołowych.

4. BELGIA

Położenie geograficzne Belgii, podobnie jak państw NATO poprzednio omawianych, stanowi ważny rejon w militarnym systemie NATO. Przez jej terytorium przechodzą liczne i ważne linie komunikacyjne oraz rurociągi. Porty morskie i lotnicze spełniają rolę bezprzeładunkowych. Na obszarze Belgii rozmieszczone jest również dowództwo NATO z obsługującymi je środkami łączności, ochrony i osłony.

4.1. Zadania OT Belgii

Siły wewnętrzne, które stanowią część składową belgijskich sił lądowych, podlegają wyłącznie dowództwu narodowemu i są przeznaczone do obrony lądowej Belgii, zabezpieczenia mobilizacji oraz funkcjonowania dróg komunikacji i tranzytu alianckich transportów wojskowych. W czasie wojny /zagrożenia/ wysiłek obrony

wewnętrznej będzie skierowany również na ochronę obiektów wojskowych i cywilnych przed działalnością dywersyjno-sabotażową oraz do zwalczania desantów powietrznych i morskich.

4.2. Skład bojowy i struktura organizacyjna sił wewnętrznych Belgii

W ramach ogólnej koncepcji "obrony globalnej terytorium kraju" planowane jest utworzenie Krajowego Komitetu Obrony oraz dziewięciu Prowincjonalnych Komitetów Obrony. W skład komitetów mają wejść przedstawiciele szeregu podstawowych resortów mających wpływ na obronę kraju. Bezpośrednie kierowanie obroną wewnętrzną spoczywa na dowódcy sił wewnętrznych, który podlega szefowi sztabu sił lądowych. Dowódcy sił wewnętrznych podlegają dowódcy prowincji oraz szefowie ^{ośrodków} zarządów: operacyjno-szkoleniowego, logistycznego i mobilizacyjnego.

Stan liczebny sił wewnętrznych w okresie pokoju wynosi 32.000 żołnierzy, w tym 15 000 stanowi kadra i słuchacze szkół.

W skład tych sił wchodzi jednostki wojsk wewnętrznych, pododdziały służb tyłowych, ośrodki mobilizacyjne oraz szkoły i ośrodki szkolenia.

Aktualny stan i przewidywane do rozwinięcia jednostki OT przedstawia załącznik nr 8.

Po mobilizacji stan liczebny sił OT Belgii ma wzrosnąć do 47 000 żołnierzy.

W skład obrony wewnętrznej Belgii wchodzi również żandarmeria wojskowa, która ze względu na dobre wykształcenie i wysoką dyscyplinę ma dużą wartość bojową. Stan osobowy żandarmerii wynosi 15 738 żandarmów służby czynnej oraz około 5 000 rezerwistów. Przewiduje się wzrost stanu liczebnego żandarmerii do 20 000 oraz rezerwy do 7 000 żandarmów.

LITERATURA:

1. Kompendium sił zbrojnych państw NATO, wyd. 1983 r. nr bibl. 021051.
2. Obrona terytorialna RFN, Danii, Holandii, Belgii, Wielkiej Brytanii i Francji. Wyd. 1979 r. nr bibl. pf 19662.
3. Informator o siłach zbrojnych państw skandynawskich. Wyd. 1977 r., nr bibl. pf 18795..
4. WPZ nr 2/150/ z 1983 r.
5. WPZ nr 5/147/ z 1982 r.

Wydrukowano w 3 egz.

Egz.nr. 1 - 3 OZS Bibl Nauk.
Wyk. ppłk Torba
Druk. MB. dnia 30.09.83 r.
Nr.ks. pf 136/RW

Zobrazunki odpowiadają
6.11.83
ppłk Torba

WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW I DO UŻYTKU SKRIBOWEGO

Nr	Treść załącznika
1	Podział administracyjno-terytorialny w systemie OT RFN
2a	Jednostki bojowe wojsk OT RFN
2b	Organizacja jednostek bojowych OT RFN
2c,d	DZmot OT (RFN), Polowe pułki szkolne OT Bundeswehry
3a	Policja graniczna RFN
3a,b	Skład bojowy i wyposażenie Policji Granicznej RFN
4	Podział terytorium Danii na okręgi wojskowe i okręgi obrony terytorialnej
5a,b	Obrona terytorialna Danii, Pułkowe Zgrup. Taktyczne IDI
6	Organizacja wojsk OT Holandii, Opisna charakterystyka holenderskich sił zbrojnych
7a	Stan osobowy i uzbrojenie OT Holandii
8	Organizacja wojsk obrony wewnętrznej Belgii Obrona terytorialna Belgii

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych
Nr 1536

~~1536~~
44 912

